

Mark O'Rowe

TERMINUS

Izdavač: HNK u Varaždinu

Za izdavača: mr. Jasna Jakovljević, intendantica

Fotografije: Darko Gorenak - GODAR

Oblikovanje: Gordana Damjanić

Tisak FRONTA Varaždin

Kontakti: HNK u Varaždinu, A. Cesarca 1, Varaždinu

042 214 688/ hnk vz@h nk vz.hr/ www.h nk vz.hr

VARAŽDIN

HEP

Vindija

Zagrebačka banka
United Group

PBZ

POSREDOVANJE
Varkom

OPREMA
UREDAJI d.d.

Čistoća d.o.o.
Varnost, čistina i higijena

Gumi Impex
GRP

STROJARSTVO
KORVAP

Univerzal

SOLVIS
Living with the Sun

radio
Megaton

Antena
Šešet

HRVATSKO
NARODNO
KAZALIŠTE
U VARAŽDINU

Mark O'Rowe

TERMINUS

Prevoditelj: Tomislav Pavković

Redatelj i scenograf: Tomislav Pavković

Kostimografkinja: Žarka Krpan

Oblikovanje zvuka: Karlo Mrkša

Osobe:

A.....Sunčana Zelenika Konjević

B.....Elizabeta Brodić

C.....Karlo Mrkša

Inspicijent: Vedran Dervenkar

Premijera: 15. travnja 2019. / Scena Zvonimira Rogoza/ Sezona 2018./19.

Predstava traje 100 minuta bez stanke

Rukovoditelj tehnike: Boris Arsenić

Zamjenik rukovoditelja tehnike: Slaven Edvin Bot

Majstori rasvjete: Marijan Štrlek

Majstor tona: Zlatko Milec

Frizerka: Danijela Keretić

Šminkerica: Mirela Magdić Fotak

Majstor pozornice: Siniša Keretić

Rekviziter: Damir Puja

Scenski radnici: Darko Avar, Rajko Hergotić, Atila Špiljar, Marko Mirić

Garderobijer: Mladen Jerneić Grof Erdödy

Kostime izradila Karmen Štrleku radionicama HNK u Varaždinu.

Drama *Terminus* nagrađivanog suvremenog irskog dramskog pisca i scenarista Marka O'Rowea (r. 1970) napisana je kao niz monologa koje izgovaraju tri subjekta, simptomatično nazvana A, B i C. Devet pravilno raspoređenih monologa napisanih pregnantnim stilom temeljenim na unutarnjim ritmovima i rimama tvore totalitet priče i na neočekivan način povezuje ove tri sudbine, i to na klasičnu literarnu temu: prodaja duše vragu. No, dok su različite verzije Fausta kroz povijest svoju besmrtnu dušu prodavale za uzvišen cilj, ova suvremena inačica u motivaciju upisuje izrazito individualiziran i pomalo uskogrudan razlog. Kada se traženi dar pokaže beskorisnim, subjekt počinje činiti zlo. No, O'Rowe se na razmatranju prirode zla ne zadržava samo kod te individue, on svijet promatra kao niz malih posljedica činjenja zla, zlo je postalo širi kontekst u kojem ovi ljudi egzistiraju. Razloge zašto zlo postoji on ne propituje, on njegove korijene kirurški hladno smješta isključivo u ljudsku prirodu i promatra njegove posljedice. Primjerice, imamo li pravo onkraj zakona uzeti stvari u svoje ruke i, pokušavajući ispraviti zlo, počiniti zločin? Može li se u zadovoljavanju vlastitih sebičnih i egoističnih želja ići tako daleko da presudno utječemo na tuđe živote, pa čak i na život vlastitog djeteta? Može li počinjeno zlo iznjedrili dobro? Pomišljamo li na kolateralne žrtve?

Svi su ovi postupci inherentni ljudskoj prirodi (zato su ovi subjekti nazvani A, B i C, oni su suvremeni svatkovići), a ovaj tekst direktnim, naturalističkim rječnikom progovara o njihovim manifestacijama u vidu nasilja, okrutnosti, ubojstva, a sve to u iznimno poetiziranom iskazu, govornom kontrapunktu gruboći sadržaja. Na horizontu se ne ukazuje ni proplamsaj optimizma, kako na individualnoj, tako i na globalnoj razini, posljednja postaja života ovih (anti)junaka postaje ujedno i metaforom posljednje postaje čovječanstva. Otud i neprevodiv naslov, *Terminus*. Doslovno: kraj, granica, krajnja stanica, svršetak. Alegorijski: stigao je termin za nešto. Nešto je (de)terminirano. Nešto je u terminalnoj fazi. Ili je to netko tko je tek došao na ovaj svijet?

U izvedbenom smislu riječ je o predstavi iznimno snažne atmosfere i još snažnije emotivnosti. Svim svojim izvedbenim aspektima ona pokušava što je intenzivnije moguće djelovati na podsvijest gledatelja, ona traži prepuštanje izloženom scenskom svijetu. A taj scenski svijet dominantno počiva na glumačkoj vještini i u – posebno u ovom slučaju – umjetonstvu govora i načina na koji činimo ono što nam je antropološki usađeno, a to je pričanje priče. Izvedeno u ispovjednoj formi, ono ima zadobiti status ontološkog, autentičnog iskrenog iskaza kojim se u intimiziranom prostoru *Scene Zvonimira Rogoza* želi postići jak identifikacijski moment. Koliko s jedne strane pesimizma ponudi u detekciji svijeta u kojem živimo, toliko s druge strane ova predstava želi udahnuti optimizma, i to osveštavanjem mehanizama kojima taj svijet možemo učiniti boljim. Jer ti su mehanizmi u nama samima.

Tomislav Pavković

